

[Korsgaard.]

en Form for Erstatning, der ikke kunde kritiseres, en Form, som giver den samme Erstatning til Husmand og til Gaardmand, til større Jordbrugere og til mindre Jordbrugere, en Form for Erstatning, som jeg absolut synes er den eneste rigtige, et Princip, som jeg havde haabet at Regeringen, naar det engang var indført, dog vilde have holdt fast ved noget længere, end Tilfældet har været. Efter min Mening maa det komme dertil, at den Landmand, som gør sig fortjent til noget, enten det er en lille Jordbruger eller en større Jordbruger, bør have samme Belønning.

Ved anden Lejlighed har jeg hævdet, at netop det Princip, der var lagt i den Lov, som løber ud i Dag, var af en saadan Karakter, at man fra alle Sider maatte være taknemmelig for det. Jeg hævder stadig, at det, man dengang fra konservativ Side fik Regeringen til, var et Skridt i den rigtige Retning, et Skridt, som jeg for mit Vedkommende tror det havde været muligt at holde Regeringen fast paa, hvis man fra hele Landbrugets Side var sluttet op bagved.

Efter det, jeg allerede har sagt, vil man antagelig forstaa, at mit Parti ikke kan være med til at gennemføre Lovforslaget, som det her foreligger. Vi havde ønsket, at man havde bibeholdt den 6 pCt.s Erstatning over Noteringen, lige meget om Talen var om store eller smaa Landbrugere, og vi vilde have været villige til og er stadig villige til at give noget mere i Fragttilskud til dem, der skal købe Korn, ikke mindst til dem, som har afleveret deres Brødkorn.

Fra Regeringspartiernes Side, fra Fler-tallets Side har man ikke villet have os med. Man har valgt at gennemføre det foreliggende Lovforslag uden vor Hjælp, og det faar saa være. Men da dette Lovforslag ligesom den Lov, der løber ud i Dag, vil blive en midlertidig Lov, vil der jo følge noget efter, og Spørgsmaalet bliver da, om det vil være muligt at samle alle eller dog nogle flere af Rigsdagens Partier om en virkelig blivende Lov. Jeg haaber, at man, naar man kommer til at behandle dette Spørgsmaal, vil tage, som min Partifælle Fibiger sagde i det andet høje Ting, andre Ting med end netop Landbrugsproblemet, at man vil søge opstillet en samlet Plan for den Tid, der kommer, for hele Samfundets Økonomi.

Mit Parti er villigt til at drøfte hele Landets Stilling med Regeringen og med Regeringspartierne paa lige Vilkaar, selv

om man nu ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag har spændt os ud. Vi vil stemme imod det her foreliggende Lovforslag, men jeg vil haabe, at Regeringen, naar vi for Alvor skal til at drøfte, hvad der skal ske i de kommende Maaneder, maa være interesseret i at faa nogle flere med, og at man nærmere maa komme ind paa at drøfte adskillige Forhold Samfundet vedrørende, Landets hele Økonomi vedrørende.

Om det vil lykkes, vil afhænge af, hvilken Stilling Regeringspartierne, som jo har Flertallet og kan gennemføre, hvad de vil, vil tage. Det er selvfølgelig ikke blevet lettere, efter at man i det foreliggende Lovforslag har fraveget det efter min Mening rigtige Princip, som man var inde paa i November 1939.

Martin Sørensen (Peterslund): Loven af 10. November 1939 angaaende det samme Forhold, som vi her behandler, har ifølge Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag givet Landbruget en Indtægt paa 15,6 Mill. Kr. Hvorvidt nu dette Beløb kan dække Forskellen mellem Indtægten af Eksporten beregnet efter en Sterlingkurs paa 22,40 og de siden Tilskudsordningens Ikrafttræden i November Maaned stedfundne Noteringer, kan jeg ikke sige noget om, men jeg tvivler ikke om, at der foreligger nogle omhyggelige Beregninger over Tilskuddet, og heller ikke om, at disse Beregninger er ledsaget af udførlige Kommentarer, hvilket jeg finder ganske i sin Orden, da det er den Art Opgaver, vi har vore landøkonomiske Organisationer med de dertil knyttede Sekretariater til at udføre. Men det vil uægteligt virke forstyrrende, hvis de foretagne Udregninger er forskellige fra forskellige Hold af Landbrugsorganisationer, saa at det ikke bliver muligt for dem, der læser dem, at bygge noget sikkert paa dem.

Da jeg endnu ikke har set Regnskaber over Tab og Gevinst i den Periode, hvori Loven, der nu udløber, har virket, kan jeg ikke udtale mig om, hvorvidt Landmændene har faaet fuld Erstatning eller rimelig Erstatning for Tabet ved Ændringen af Kronekursen, men 15,6 Mill. Kr. er i alle Tilfælde et betragteligt Beløb og udgør en ikke helt ubetydelig Andel af hele Indtægten ved Eksporten. At en uændret Sterlingkurs eventuelt havde givet lige saa meget, er muligt, navnlig ogsaa fordi det vilde virke til Prisforhøjelse ved Salg til Hjemmemarkedet, men jeg gentager, hvad jeg udtalte her i Tinget i November, da Loven om Tilskud til Landbruget blev behandlet, at denne Vej, uanset om den er god eller